

Sygn. akt V U 1082/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 11 lipca 2014 r. i 12 września 2014 r., Nr (...)

w sprawie B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12 września 2014 r. znak (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującemu B. B.emeryturę poczynając od dnia 1 maja 2014 r.,

2. Umarza postępowanie co do decyzji z dnia 11 lipca 2014 r.

UZASADNIENIE

W dniu 14.05.2014 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla B. B..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.decyzją z dnia 11.07.2010 r. i z dnia 12.09.2014 r. w sprawie (...) odmówił B. B.prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O.odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od tej decyzji w dniu 15.07.2014 r. B. B.wniósł odwołanie, w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca na stanowisku malarza w Zakładzie (...)przy (...) w okresie od 13.01.1976 r. do 24.06.1980 r. na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania B. B..

Decyzja z dnia 11.07.2014 r. została uchylona w toku postępowania.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 25 lat 2 miesiące i 3 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w szczególnych warunkach w okresach: od 09.01.1984 r. do 30.09.1986 r., od 01.10.1986 r. do 25.06.1990 r., od 08.01.1991 r. do 31.12.1998 r. w rozmiarze 13 lat 7 miesięcy i 15 dni. Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach na stanowisku malarza w Zakładzie (...) przy (...) w okresie od 13.01.1976 r. do 24.06.1980 r. Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pracuje zawodowo.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych na stanowisku na stanowisku malarza w Zakładzie (...) przy (...) w okresie od 13.01.1976 r. do 24.06.1980 r.

Odwołujący w okresie od 27.06.1990 r. do 31.12.1990 r. zatrudniony był w (...) S.A. w W. (dawny (...) S.A. w W.). Ze świadectwa pracy w szczególnych warunkach z dnia 18.09.2014 r. wynika, iż pracował jako spawacz. W świadectwie wskazano Wykaz A Dział XIV poz. 12 przepisów ogólnych i Wykaz A Dział XIV poz. 12 punkt przepisów Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i przemysłu materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytur i rent. Odwołujący w okresie pracy w (...) pracował na Węgrzech w fabryce produkującej samochody ciężarowe- spawał ramy do tych pojazdów.

W okresie od 13.01.1976 r. do 24.06.1980 r. odwołujący zatrudniony był w Zakładzie (...) przy (...) w K.. Firma ta to poprzednio Spółdzielnia Pracy (...) w K.. Zakład zajmował się budową pawilonów handlowych dla potrzeb spółdzielni, budową i remontami piekarni, mleczarni. W zaświadczeniu o wysokości zarobków odwołującego z tego okresu wskazano stanowisko – malarz. Ze świadectwa pracy z dnia 07.07.1980 r. z tego okresu wynika, iż odwołujący pracował na stanowisku malarza. Podobnie z pisma z dnia 04.07.1980 r., kwestionariusza osobowego z dnia 06.01.1976 r., umowy o pracę z dnia 13.01.1976 r., karty obiegowej zmiany z dnia 13.01.1976 r., orzeczenia lekarskiego z dnia 06.10.1975 r., angażu z dnia 31.07.1976 r., 21.05.1979 r., 21.01.1980 r., podania o pracę 12.01.1976 r., pisma z dnia 02.05.1979 r. kart urlopowych. Odwołujący wykonywał pracę malarza. Malował pędzlem różne elementy, także konstrukcji metalowych. Malował farbą olejną, farbą nitro, lakierami bezbarwnymi. Czasami była to praca na wysokości.

W okresie od 02.02.1981 r. do 31.12.1983 r. odwołujący pracował w Spółdzielni Pracy (...) w K.. Ze świadectwa pracy z dnia 02.01.1984 r. wynika, iż pracował jako zgrzeblarz. Podobnie z karty obiegowej zmiany z dnia 30.12.1983 r. W umowie o pracę z dnia 29.01.1981 r. określono stanowisko odwołującego jako zgrzeblarz, określając iż jest to praca zaliczana do I kategorii zatrudnienia. W karcie obiegowej zmiany z dnia 29.01.1981 r. określano miejsce pracy odwołującego – gręplarnia. W podaniu o pracę z dnia 15.01.1981 r. stanowisko odwołującego określono jako zgrzeblarz. Odwołujący wykonywał pracę polegającą na przerobie odpadów z różnych zakładów włókienniczych na watę, używaną potem do produkcji kołder. Była to praca w kurzu i zapyleniu.

(dowód: zeznania odwołującego, akta osobowe odwołującego, zeznania świadków W. W. i S. G.)

Sąd odmówił wiary zeznaniom odwołującego w części dotyczącej tego, iż odwołujący wykonywał stałą codzienną pracę w szczególnych warunkach przez okres od 13.01.1976 r. do 24.06.1980 r. w Zakładzie (...) przy (...) w K.. Wykonywana przez odwołującego praca w tym zakładzie nie odpowiada pracy na stanowisku wymienionym w wykazie prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

Jako praca w szczególnych warunkach wymienione zostały w wykazie A dział XIV poz. 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze - lakierowanie ręczne lub natryskowe – nie zhermetyzowane, natomiast w Dziale VII poz. 15 wymieniono prace przy przetwórstwie odpadów włókienniczych.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od dnia 01.01.2013 r. warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest wymagany.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 25 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie nie istnieje. Odwołującemu nie wystawiono świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporny okres.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, pracodawca nie wystawił odwołującemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres od 13.10.1976 r. do 24.06.1980 r., oraz za okres od 02.02.1981 r. do 31.12.1983 r. natomiast wystawiono świadectwo pracy za okres od 26.06.1990 r. do 31.12.1990 r.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący oprócz okresu uznanego, wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 26.06.1990 r. do 31.12.1990 r. na stanowisku spawacza i w okresie od 02.02.1981 r. do 31.12.1983 r. na stanowisku zgrzeblarza – przy przerobieniu odpadów włókienniczych. Odwołujący nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracy, pracy w szczególnych warunkach w okresie od 13.10.1976 r. do 24.06.1980 r. Praca malarza tylko wyjątkowo stanowi pracę w szczególnych warunkach – lakierowanie ręczne lub natryskowe nie zhermetyzowane. Takiej pracy nie wykonywał odwołujący w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołujący wykazał okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach po uwzględnieniu okresu od 26.06.1990 r. do 31.12.1990 r. na stanowisku spawacza i okresu od 02.02.1981 r. do 31.12.1983 r. na stanowisku zgrzeblarza.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd uwzględnił odwołanie od decyzji z dnia 12.09.2014 r. i przyznał odwołującemu emeryturę od dnia 01.05.2014 r. oraz umorzył postępowanie co do decyzji z dnia 11.07.2014 r. wobec jej uchylenia.